தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

1987, ஏப்ரல் 28, செவ்வாய்க்கிழமை

சித்திரை 15, பிரபவ—திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2018

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 10-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமை யில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

"பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்".

அரசன் எல்லோரையும் பொதுவகையாக நோக்காமல், அவரவர் சிறப்புக்கு ஏற்றவாறு நோக்கினால், அதை விரும்பிச் சுற்றமாக வாழ்கின்றவர் பலர் ஆவர்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

அரசு கொள்முதல் நிலையங்களில் வழங்கப்படும் மானியம்

514—(*வினா எண். 2212) திரு. கோ. வீரய்யன், திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரசு கொள்முதல் நிலையங்களில் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படக்கூடிய மானியத் தொகை ரொக்கமாக வழங்கப் படுமா ?

(ஆ) ஆம் எனில், சென்ற ஆண்டு அளித்த அளவுக்கு வழங்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) அரசு கொள்முதல் நிலையங்களில் நெல் வழங்கும் விவசாயிகளுக்கு ரொக்கமாக மானியம் ஏதும் வழங்குவது கிடையாது. ஆனால் காவேரி டெல்டா பகுதியில்

உள்ள விவசாயிகள் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களுக்கு நெல் தரும்போது குவிண்டால ஒன்றுக்கு ரூ. 35 மதிப்புள்ள இடுபொருள்கள் உற்பத்திப் பெருக்க ஊதியமாக விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் இவ்வாண்டு சம்பா பருவத்திற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டு 31—3—1987 வரை செயல்படுத்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) சென்ற ஆண்டும் இதே அளவுக்குத்தான் ஊக்கத் தொகையாக இடுபொருள் வழங்கப்பட்டது.

திரு. கோ. வீரய்யன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, மற்ற மாவட்டங்களில் இல்லாத அளவுக்கு காவிரி பாசனப் பகுதியிலே ரூ. 35 மானியமாக வழங்குவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக, காவிரிப் பாசனப் பகுதியில் தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதும் தனியாரிடம் ஒரு படி நெல்கூட விவசாயிகள் விற்க முடியாது. அரசு சிவில் சப்ளைஸ் துறையிடம்தான் விற்க வேண்டும். எனவே, ஏகபோகக் கொள்முதலை அரசு செய்யும்போது, ரூ. 35 மானியமாகக் கிடைக்கிறது. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் அதிக மான விலைக்குப் பகிரங்க மார்க்கெட்டிலே விற்றாலும், அந்தப் பலனை தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் பெற முடியாமல் அரசு கொள்முதல் செய்கிறது. அரசு தேவையை உத்தேசித்து கொள்முதல் செய்கிறது என்பதிலே எனக்கு மாறுபட்ட கருத்தில்லை. ஆனால், ரூ. 35 மானியம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் போது அதன் பயனை முழுமையாக அவர்கள் அடைய முடியாத நிலைமையிருக்கிறது. குறிப்பாக, சில விவசாயிகளுக்கு ரூ. 2,000 லிருந்து, ரூ. 5,000 வரைக்கும் உரக் கூப்பனாக அவர்கள் தருகிறார்கள். அதை முழுவதும் உரமாக அவர்கள் பயன்படுத்த முடியாமல் உரக் கூப்பனையே அவர்கள் விற்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலே உரக் கூப்பனை வாங்கி விற்பனை செய்வதென்ற வியாபாரமே பெரும் தொழிலே அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அப்படி விவசாயிகள் உரக் கூப்பனை விற்கும்போது 100-க்கு ரூ. 95

1987 ஏப்ரல் 28]

தள்ளுபடி செய்து, ரூ. 65 தான் அவர்கள் வாங்குகிறார்கள். எனவே, குவிண்டாலுக்கு ரூ. 35 கொடுத்தாலும், ரூ. 25 அளவுக்குக்கூட அந்த விவசாயிகளுக்குச் சேராத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அந்த விவசாயிகள் முழுப் பயனை அடைவதற்கு, அந்த ரூ. 35 தொகையை, ரொக்கமாக, வண்டிச் சத்தம் என்ற பெயரிலோ அல்லது போனஸ் என்ற பெயரிலோ . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எவ்வளவு பெரிய கேள்வி?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேள்வி அல்ல, நான் சொல்ல வேண்டிய விடை பூராவையும் அவரே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். ரூ. 35 மானியம் கொடுத்து கொள்முதல் செய்து வருகிறோம். அதை விவசாயிகளே விரும்புகிறார்கள். அரசே கொள்முதல் செய்வது நல்லது என்று விவசாயிகளே விரும்புகிறார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கும் தெரியும். மாண்புமிகு திரு. உத்திராபதி அவர்களும் திரு. வீரய்யன் அவர்களும் முதல் அமைச்சரிடத்திலே இதுபற்றிக் கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சரும் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ரூ. 20 ரொக்கமாகக் கொடுத்து விடலாம்; ரூ. 15 உரமாகக் கொடுக்கலாம் என்ற எண்ணத்தைக்கூட அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இவை இரண்டும் அரசின் ஆய்விலே இருக்கின்றன.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு முழுமையாகக் கொள்முதல் செய்வதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம், அதிலே ஒன்றும் பிரச்னை கிடையாது. கொள்முதல் செய்யும்போது, ரூ. 35 ஊக்கத் தொகை கொடுப்பதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அது விவசாயிகளுக்கு நன்மைதான். ஆனால், இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே விற்கக் கூடிய உரத்திற்கும் தனியார் கடையிலே விற்கக்கூடிய உரத்திற்கும் மூட்டைக்கு ரூ. 10 வித்தியாசமிருக்கிறது. அது டி.எப். ஆக இருந்தாலும், யூரியாவாக இருந்தாலும், கூட்டுறவுத் துறையிலே ரூ. 10 கூடுதலாகக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. தனியார் கடைகளிலே ரூ. 10 குறைத்து வியாபாரம் நடக்கிறது. அதிலே ரூ. 10 விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. உரம்

வேண்டாத பொருள் அல்ல; ஆனால், கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைப்பதனால், விவசாயிகள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைப் போக்க, விற்கக்கூடிய நெருக்கடி அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அதனால், இடைத்தரகர்கள் தோன்றி, தொழிலாக, வியாபாரம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அரசு, மேலும் நன்மை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் தனியார் கடைக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல், கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும் தனியார் கடையிலும் ஒரே விலை கொடுப்பதற்கும், ஊக்கத் தொகையை ரூ. 20 ரொக்கமாகவும், ரூ. 15 உரம் என்ற அடிப்படையிலே கொடுத்தால்கூட விவசாயிகளுக்குப் பலன் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் அமையும். அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் இடைத் தரகர்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் தலையாய கொள்கையாக இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, விவசாயக் குடிமக்கள், உழைக்கின்ற வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பாதிக்கப் படக் கூடாது என்பதில் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு ஒரு ஏக்கருக்கு நாம் குறைந்தது ரூ. 350-க்கு உரம் போட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், உரம் அதிக அளவுக்குப் போகாத வகையில் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதை வலியுறுத்திக்கொண்டே வருகிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த வகையிலே ஒரு எண்ணத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதன் முடிவு இந்த மாண்புமிகு அவையின் மூலமாக நாட்டுக்கு அறிவிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற ரூ. 35-ஐ உரமாகக் கொடுப்பதால் அது அவர்களுக்கு உண்மையில் போய்ச் சேரவில்லை. அந்தக் கூப்பனை வாங்கி உர வியாபாரம்

1987 ஏப்ரல் 28]

செய்கின்றவர்கள்தான் பலன் பெறுகிறார்கள். இந்தக் கருத்து மாண்புமிகு முதல்வருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு 35 ரூபாயும் உண்மையான விவசாயிகளுக்கே போய்ச் சேருவதற்கு என்ன வழிவகைகள் என்பதைப் பற்றி ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கிற சங்கடம் என்னவென்றால், இந்த ரூ. 35 நாம் கொடுக்கும்போது, ரிசர்வ் வங்கி அதை எதிர்க்கிறது; மத்திய வங்கி அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று எதிர்க்கிறது. அதனாலே தான் நான் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்ததைப் போல கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிக்கின்ற அதிகாரமேகூட மாநில அரசுக்கு இருக்க வேண்டுமென்றுதான் அதற்காக நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். உண்மையிலேயே இந்த ரூ. 35 ஊக்கத் தொகை, நேராக உழவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகின்ற வகையில் என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் சொன்னதைப் போல அரசு ஆய்ந்து வருகிறது.

திரு. கே. ஆர். கணபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய அரசு ரூ. 35 காவிரி பாசனப் பகுதியில் வழங்குகிறது. குறுவையில் கொடுக்கின்ற உரத்தை சம்பா தாளடிப் பயிருக்குப் பயன்படுத்தலாம். ஆகவே, தாளடிப் பயிர்களுக்கு அவர்களுக்குக் கூப்பன் கொடுக்கின்றபொழுது, ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 35 கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கக் கடனில் வரவாய் வைத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது நிலவரி வசூலுக்கு வைத்துக் கொண்டால் அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இலாபம் அடைவார்களே, அது போன்ற திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எற்கனவே சொன்னதைப் போல, மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சரும் அதைத்தான் சொன்னார்கள். நான்காவது கேள்வியிலும் அதுதான் வருகிறது, மத்திய வங்கி, ரிசர்வ் வங்கி, இந்தத் திட்டத்தையெல்லாம் எதிர்க்கிறது

என்றெல்லாம் தெரிவித்தார். அதுதான் உண்மை. விவசாயிகளாக முன்வந்து, கூட்டுறவுக் கடனிலே ரூ. 35-ஐக் கழித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால், அது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. இரண்டையும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

1985-ல் தமிழகத்தில் மாம்பழ உற்பத்தி

515—(*வினா எண் 5922) திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் 1985 ஆம் ஆண்டு மாம்பழ உற்பத்தி எவ்வளவு?

(ஆ) வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதா?

(இ) அதன் மதிப்பு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) தமிழ் நாட்டில் 1984-85 ஆம் ஆண்டு மாம்பழ உற்பத்தி மதிப்பீடு 3.31 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்கள் ஆகும்.

(ஆ) ஆம்.

(இ) அதன் மதிப்பு ரூ. 0.98 இலட்சம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாம்பழத்தைத் தனியார் ஏற்றுமதி செய்வது தடைபடுத்தப் பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் மாம்பழம் 20 சதவிகிதம்தான் உற்பத்தியாகிறது. மீதி 80 சதவிகிதம் ஆந்திராவிலிருந்துதான் வருகிறது. ஆகவே, மாம்பழ உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற வகையில், மாம்பழ வாரியம் என்று அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, மாம்பழ வாரியம் இல்லாமலேயே மாமரம் ரொம்பக் கருணை காட்டி இருக்கிறது. 1983-84 ஆம் ஆண்டு 71,000 டன்கள்தான் உற்பத்தி; 1984-85 ஆம் ஆண்டு 3.31 இலட்சம் டன்கள் உற்பத்தி யாகியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.